

Judith von Halle

De tempeliers

Deel 1

OVER DIT BOEK

In een inleidend overzicht wordt het wezen van de heilige graal beschouwd, met het oog op de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van de mens. Het graalchristendom dat uit deze ontwikkeling voortkwam, werkte tot het einde van de vierde eeuw in het 'johanneïsche christendom' en kwam als karmisch gemetamorfoseerde stroom in de orde van de tempeliers weer naar boven. In hun inwijdingsrituelen licht de impuls van de heilige graal op een nieuwe manier weer op.

Juist met betrekking tot de inwijdingsrituelen van de tempeliers is dit boek uniek in zijn soort, omdat het rituelen, die tot op de dag van vandaag onbekend zijn gebleven, tot in detail onthult. Voor een juist geschiedenisbeeld is deze kennis tegenwoordig noodzakelijk, omdat daardoor de motieven van het handelen van de tempeliers, alsook van hun tegenspelers, pas begrijpelijk worden.

In rijke beeldende taal worden in deze eerste band twee onderdelen van de inwijding in de hoogste graad van de orde geschilderd, het ochtend- en het avondritueel, zoals deze zich aan het einde van de dertiende eeuw voltrokken hebben. Daardoor voelt de lezer zich meegenomen op deze innerlijke reis, waarop de tempeliers-adepten zich begaven. Daarbij wordt hij aangezet tot eigen belevenissen aan de andere kant van de drempel.

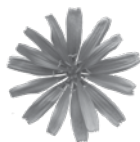
Met de kennis betreffende het eerste en het derde inwijdingsritueel is voor de lezer de weg geëffend om ook het tussenliggende tweede onderdeel van de inwijding te begrijpen, dat een centrale rol gespeeld heeft bij de vernietiging van de orde. Dit zal in het tweede deel besproken worden.

Judith von Halle

De tempeliers

Deel 1

De graalsimpuls in het inwijdingsritueel
van de orde van de tempeliers

cichorei

Over de kleurstelling van het boekomslag

Traditioneel verschijnt op het tempelierswapen een rood kruis op een witte achtergrond. Maar conform de beschrijvingen op bladzijde 154 is hier gekozen voor de kleurstelling van de mantel van de grootmeester tijdens het derde inwijdingsritueel: een wit kruis op een rode achtergrond.

Tekeningen in het boek door de auteur

Tweede druk 2025
paperbackeditie

Halle, Judith von

De tempeliers, deel I. De graalsimpuls in het inwijdingsritueel van
de orde van de tempeliers – Amsterdam: Cichorei

ISBN 978 90 834865 8 1

Vertaling: Manette Valkenier

De vertaling is gebaseerd op de Duitse uitgave, verschenen in 2012

Layout en zetwerk: Jaap Verheij

Oorspronkelijke titel: *Die Templar, Band I. Der Graalsimpuls im
Initiationsritus des Templerordens*

© 2012 Verlag für Anthroposophie, Dornach

Nederlandse rechten: Uitgeverij Cichorei, Adrichemstraat 24,
1013 DS Amsterdam, 2014. www.uitgeverijcichorei.nl

Deze uitgave kwam tot stand met financiële ondersteuning van het
Boekenfonds Judith von Halle, onder fonds 2228
bij de Iona Stichting te Amsterdam.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze
ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Voorwoord 7

Inleiding 11

Deel I Het graalmysterie en de tempeliers 15

Wat is de graal? 17

Het graallichaam – de opstandingslichamelijkheid 19

Het graalbloed 23

Jozef van Arimathea en de omvorming van het
mensenwezen door het graalbloed 26

Het johanneïsche christendom 35

De uiterlijke ondergang van het johanneïsche
christendom 39

De wortels van de orde van de tempeliers 44

Over de innerlijke opbouw van de orde 50

De doelen van de tempeliers 53

De plaats van de inwijding – ethergeografische
ligging en architectuur van de burcht 58

Deel II Het ochtendritueel 73

De voorbereiding 75

‘Reperite terram!’ – De afdaling van de ziel 86

‘Velle Lucem!’ – Het opstijgen van de ziel 119

De twee wegen 141

Over het wezen van de triniteit 145

Deel III Het avondritueel 149

De inwijdingszaal 151

De trinitarische gelofte 155

De eucharistie – het geheim van het goud 159

Het tempelierskruis – levend symbool van het
inwijdingsinzicht en de spirituele opgave
van de tempeliers 171

Aantekeningen 177

Publicaties van Judith von Halle 185

Over de auteur 187

VOORWOORD

De uiteenzettingen in dit boek vormen geen gangbare verhandeling over de werkzaamheid van de tempeliers op het fysieke plan. Ze hebben geen uiterlijk vindbare feiten tot inhoud, bijvoorbeeld over hun politieke of economische activiteiten – zoals de ondertitel van dit boek al laat vermoeden. Toch is deze bijdrage op geen enkele manier historisch minder juist of minder van belang dan de onderzoeksresultaten over het werken van de orde van de tempeliers die door exoterische bronnen aan het licht zijn gekomen. Door de introductie in de *spirituele leefwereld* van de tempeliers wil dit boek een mogelijk fundament leggen om de gebeurtenissen te begrijpen rondom het werken van de tempeliers, zoals deze in de zintuiglijke wereld zichtbaar zijn geworden. De onderhavige bijdrage verloochent noch ontkent dus de uiterlijke onderzoeksresultaten, de historische feiten en gebeurtenissen, maar houdt er wel rekening mee en verwijst er af en toe ook naar. Deze worden in ieder geval beschouwd als de ene helft van een *geheel*, waar je naartoe zou moeten proberen te werken als je jezelf een oordeel wilt vormen over de historische gebeurtenissen rond de tempeliers zoals die op het fysieke plan hebben plaatsgevonden. Omdat de uiterlijke gebeurtenissen op aarde altijd de voor zintuiglijke ogen zichtbare gevolgen zijn van zuiver zielsmatig-geestelijke oorzaken, lijkt het noodzakelijk dat ook met betrekking tot deze zo belangrijke vereniging, die de orde van de tempeliers was, de poging gewaagd wordt, de andere helft van het geheel bij

de eerste te voegen, om dichterbij te komen bij een beantwoording van de talloze vragen over het historisch verloop.

Daartoe willen deze uiteenzettingen een bijdrage leveren.

Talrijke voordrachten op verschillende plaatsen in de jaren 2007 tot 2011 over de spirituele achtergrond van de werkzaamheid van de tempeliers vormen het fundament voor de onderhavige uiteenzettingen. Maar anders dan in de voordrachten, waarin het allereerst om het wekken van een *grondstemming* bij de toehoorders ging die het wezen van de tempeliers tot zijn recht laat komen, wordt hier aan de details van de inwijdingsbelevissen bijzondere aandacht besteed. Daarbij kan men de indruk krijgen dat deze vanuit een beleving van de schrijfster beschreven worden. Deze indruk is juist. Toch moet dit niet tot de conclusie leiden dat de schrijfster ook op persoonlijke wijze met de beschreven gebeurtenissen verbonden is of dat de weergegeven gebeurtenissen zelfs subjectief zijn.

Omdat hier van de beschouwing van het *geheel* wordt uitgegaan, waarin de zich bewust wordende mens in vereniging met de ideeënwereld van de scheppende, onvergankelijke geest leeft, mag door de lezer de beschrijving, die zodra ze over de innerlijke inwijdingsbelevissen van de tempeliers gaat als persoonlijk vanuit de schrijfster zelf gegeven wordt, zelf niet voor een vertelling van iets subjectiefs gehouden worden. Ook als de inwijdingsbelevissen van de tempeliers hier op een eerder ongewoon persoonlijke manier beschreven zijn, vormen ze geen beschrijvingen van iets subjectiefs – hoogstens in de geest van Goethe respectievelijk Steiner. Want het objectieve kan steeds alleen door de individualiteit en uit diens subjectieve ervaring gevonden

worden, als door het subjectieve van het subject (mens) tot het objectieve wordt overgegaan. Slechts doordat de individualiteit in zijn subjectieve innerlijk zich van het objectieve van de in zijn subjectieve innerlijk inwonende wereld bewust wordt en deze zich dan eigen maakt, kan hij komen tot leven en spreken in en vanuit het objectieve. De weg van het subjectieve tot het objectieve is daarmee enkel en alleen een weg tot inzicht, waar aan het einde daarvan de beschouwing van het *geheel* moet staan.

*'Het subjectieve en het objectieve komen samen, als de objectieve ideeënwereld in het subjectieve opleeft [...] Als dat het geval is, dan houdt alle tegenstelling tussen subjectief en objectief op. Deze tegenstelling heeft slechts een betekenis, zolang de mens haar kunstmatig overeind houdt, zolang hij de [goddelijke] ideeën als zijn gedachten beschouwt...'*¹

Op deze manier vindt de mens een bewuste toegang tot het grote Geest-archief, waarvan hijzelf en iedere andere mensenziel – of ze zich van dit feit bewust zijn of niet – een deel is. En zo kan dat, wat andere mensen ooit als inwijdingsbelevens ervaren hebben, in het voorheen als subjectief beschouwde innerlijk van de eigen individualiteit van de schrijfster als iets 'objectiefs' worden opgenomen en weergegeven. Zo kunnen ook de inwijdingservaringen van de tempeliers, zoals zij ze op hun eigen weg van het persoonlijke of subjectieve van hun eigen zelf tot het bovenpersoonlijke of objectieve van hun ik gemaakt hebben, ja, zo *moeten* deze juist vanuit het om zo te zeggen persoonlijke van de auteur geschilderd worden, en weliswaar *niet hoewel* maar *omdat daardoor* de lezer de toegang tot inzicht in de objectieve feiten geëffend is. De subjectief aandoende manier van schrijven moge een hulp

zijn voor de lezer om de objectieve feiten met betrekking tot de inwijdingsbelevissen van de tempeliers in zijn subjectieve innerlijk helemaal naar binnen te halen, om ze uit zichzelf weer te kunnen objectiveren, dat betekent om diezelfde objectiviteit door de subjectieve, individuele ervaring te beleven en te verifiëren.

De hierna volgende beschrijvingen zijn daarom *niet* in de stilistische vorm van dit voorwoord gehouden, wat het begrip van een bepaalde groep van lezers aanspreekt, namelijk datgene, wat in de zin van het bovenstaande citaat de tegenstelling tussen de objectieve en de subjectieve wereld nog overeind houdt.

Het onderdompelen in de spirituele kosmos van de tempeliers moge de lezer stimuleren over de vermeende grenzen van zijn subjectieve binnenwereld heen te stappen in het vermeende objectieve van de geestelijke wereld, opdat de spirituele erfenis van de tempeliers in steeds helder wordend inzicht-licht mag stralen. Want alleen op deze manier zullen zowel fantastische en verheerlijkende speculaties alsook ongerechtvaardigde en boosaardige kwaadsprekerij over het werken en het lot van de tempeliers op een heilzame manier kunnen worden bestreden.

Dornach, 29 september 2012

Judith von Halle

INLEIDING

De orde van de tempeliers heeft sinds zijn vernietiging aan het begin van de veertiende eeuw tot op de huidige dag de fantasie van de mensen altijd weer vleugels gegeven. De reden daarvoor is, dat de religieuze en politieke geschiedenis van de orde weliswaar bijna volledig reconstrueerbaar en gedocumenteerd is, in elk geval voor zover deze verband houdt met de overige uiterlijke gebeurtenissen in die tijd. Maar de *interne* structuur, het *geestelijke principe*, dat het historisch vastgelegde werken van de tempeliers doordrong en überhaupt eerst teweegbracht, is steeds als achter een sluier verborgen gebleven. Dit hangt zeer zeker ook, maar niet uitsluitend, ermee samen dat die krachten en instellingen die voor de ondergang van de orde verantwoordelijk waren er geen belang bij hadden om de nadere omstandigheden van deze ondergang bekend te maken – de processen tegen de tempeliers zijn een van de grootste justitiële misdaden van onze cultuurgeschiedenis.

Dat het spirituele principe van de tempeliers tot in onze tijd grotendeels een geheim is gebleven, vloeit ook uit dit spirituele principe zelf voort. Om tot een begrip te komen van juist dit geestelijke principe van de orde van de tempeliers wil dit boek een bijdrage leveren.

De speculaties over het geheim van de orde van de tempeliers zijn talrijk en zeker wijzen slechts weinige hiervan in een serieuze, dat wil zeggen met de feiten overeenkomende

richting. En toch zou het veel verontrustender zijn, als de mensheid zich niet opgejaagd, niet geroepen zou voelen om de sluier op te lichten. Want in de impuls om achter de innerlijke beweegredenen van de orde en de ware omstandigheden van zijn opheffing te komen, ligt ook de impuls zo'n openbaar onrecht, zoals de tempeliers is aangedaan, niet te laten rusten – en zo'n impuls is iets onvergelijkbaar goeds, niet in de laatste plaats voor de onderzoeker van de geest. Wie doof blijft voor aangedaan onrecht en voor de knooppunten van onze mensheidsgeschiedenis, wordt blind voor de eigen toekomst. Hoewel aan het historische verloop van de vernietiging van de orde van de tempeliers niets meer veranderd kan worden, is het toch nodig, zowel voor een met vol begrip verwerken van de geschiedenis alsook tot een gevoeliger worden voor de naar de toekomst wijzende en in de toekomst nog optredende gebeurtenissen, te leren onderscheiden welke factoren samenwerkten in de tijd van de vernietiging van de tempeliers. Want deze factoren vormen geen opzichzelfstaande toevalsproducten van het verleden, maar ze zijn de weerspiegeling van verschillende geestelijke krachten en impulsen die in de geschiedenis van de mensheidsontwikkeling – met verschillende consequenties – altijd weer op elkaar botsen – in het verleden, in de toekomst en ook in onze huidige tijd.

Zo moet in deze beschouwing over de orde van de tempeliers een bepaald spoor gevolgd worden, dat verankerd is in het graalchristendom van de eerste na-christelijke eeuwen, dat zich uitstrekt over de inwijdingsrituelen van de hoogste graad van de orde van de tempeliers en het daarmee samenhangende raadsel van haar vernietiging en dat uiteindelijk

voert naar onze huidige tijd en toekomst als voorbereidende geestelijke stroom voor het ‘ware rozenkruisendom’.² De blik zal vooral in dit eerste deel minder gericht zijn op de uiterlijke historische gebeurtenissen uit de tijd van de tempeliers maar meer op de verborgen gebleven principes van de zielen- en geestesscholing van de orde van de tempeliers. Het weten hiervan maakt eigenlijk pas een beoordeling van de historische gebeurtenissen mogelijk.

Dat je de orde van de tempeliers met de graalstroming in verband moet brengen, mag aanvankelijk een niet direct voor de hand liggende gedachte zijn, hoewel Wolfram van Eschenbach in zijn *Parsifal* de graalridders al als ‘Templeisen’ beschreef. In de tempeliers de vertegenwoordigers van het graalchristendom zien, kan in ons een vaag gevoel te weegbrengen dat dit klopt. Toch zal dit niet, zonder een verdiepte geesteswetenschappelijke blik erover te laten gaan, om te vormen zijn tot een helder inzicht in de redenen waarom men de tempeliers als graalridders zou moeten zien. En ook de historische documenten leiden niet direct tot dit inzicht. Maar als je – uit geestelijke bronnen puttend – weet hebt van de verbinding van de tempeliers met de graalstroming dan zul je de exoterisch nagelaten documenten ook ineens in overeenstemming met dit feit kunnen herkennen.

Er wordt tot op de dag van vandaag eigenlijk slechts om één reden zo weinig van de spirituele fundamenteën van de orde van de tempeliers geweten: omdat men deze fundamenteën niet op de bodem van het graalchristendom vermoedt of nog meer omdat men van de antroposofie, die Rudolf Steiner ook als wetenschap van de graal aanduidde, in de wereld niet veel weet.

Daarom zal als inleiding geprobeerd worden, enkele gedachten omtrent het graalbegrip, omtrent de graalsimpuls naar voren te brengen, want wanneer in de volgende beschrijvingen deze graalsimpuls in de inwijdingsriten van de orde van de tempeliers gevonden zal worden, dan moet ons een bepaald aspect van het mysterie van de graal, dat voor de tempeliersstroming karakteristiek is, bewust voor de geest staan.